Nr. 2. Luty Rok 1928.

WIADOMOŚCI PARAFJALNE

RZESZOWSKIE

Kalendarzyk miesięczny.

Dwie sprawy bardzo ważne poruczajmy P. Bogu w modlitwach naszych przez cały luty i marzec. Pierwsza sprawa, to rekolekcje podwójne: dla wszystkich stanów, które się rozpoczną 12 marca oraz rekolekcje dla inteligencji, które się rozpoczną 25 marca. W odnowieniu ducha katolickiego u każdego Polaka i całych rodzin leży odrodzenie, naprawa i sanacja całej Polski, całego społeczeństwa a nigdzie się tak nie odnawia duch, jak w rekolekcjach. Druga sprawa to wybory do Sejmu i do Senatu. Módlmy się, aby one odbyły się po myśli prawdziwie katolickiej. List pasterski księży biskupów wskazał nam drogę i prosimy o to Boga Wszechmocnego, aby tą drogą poszła większość Polaków. Chodzi zaś o dwie rzeczy księżom biskupom, i to nie są rzeczy polityczne, ale moralne, raz, aby wszyscy katolicy mimo trudności wzięli udział w wyborach, gdy się bowiem dobrzy usuną to źli zwyciężą, a drugi raz, aby głosować na listę tylko taką, która zawiera katolików dobrych nie z imienia tylko, ale z praktyki, pracy i czynu. A to nie trudno poznać, boć przecież ludzie się znają i wiedzą, kto do kościoła chodzi, spowiada się na Wielkanoc i pomaga proboszczom w zbożnych ich pracach. Krzykaczy tych, którzy chcą zerwać konkordat z Stolicą świętą chcą Kościoła narodowego, chcą rozwodów, szkalują księży katolickich, katolikowi wybierać nie wolno.

Niedziel w lutym przypada cztery, w dniach 5, 12, 19 i 26. Swięto N. P. Marji Gromnicznej dnia 2 obchodzić się będzie, jak każde święto, acz katolicy nie są obowiązani pod grzechem ciężkim słuchać Mszy sw. W tym właśnie czasie przypada tydzień trzeźwości, komu chodzi o dobro Ojczyzny, przyczyni się do propagowania myśli wstrzemięźliwości od napojów alkoholowych. Ze świąt kościelnych obchodzić będziemy w lutym: dnia 11 pamiątkę Objawienia się N. P. Marji w Lurd, dnia 14 św. Walentego, patrona naszej diezecji, dnia 22 popielec, a dnia 25 św. Macieja apostoła.

W drugą niedzielę lutego po pierwszej Mszy i sumie odbędzie się zebranie przełożonych róż bractwa Różańca św. na plebanji. Sprawa nadzwyczaj ważna, albowiem chodzić będzie o uregulowanie róż i o usunięcie z kościoła skrzynek ze świecami, każdy więc przełożony i przełożona róż muszą wziąść udział albo sami, albo kogo z róży mają wysłać na zebranie.

Dnia 5 odbędzie się o godz. 4-tej w sali „Sokoła", odczyt na temat: Obowiązki katolików względem misyj dnia zaś 12 jako w dzień koronacji Ojca św. Piusa XI mała akademja w tej samej porze tj. po 4. Dobrzy katolicy wezmą udział chętny w obu razach.

O pogrzebie P. Jezusa.

Koło godziny trzeciej po południu P. Jezus oddał ducha swego Ojcu niebieskiemu, a przez to ofiara została dokonaną i ludzkość odkupiona. Równocześnie ze śmiercią Chry-

stusa Pana dzieją się wielkie cuda na znak boskości Jego. I tak skała na Golgocie pęka, zasłona w świątyni rozdziera się, groby się otwierają. Setnik poganin, strzegący skazańców woła: Zaiste, był to Syn Boży.

Kalwarja już w czasie ciemności powoli opustoszała, teraz zaś w zupełności, albowiem nastaje czas zabijania baranków wielkanocnych. Tylko maleńka garstka pobożnych niewiast ze świętym Janem i Marją stoi bezradna. Opatrzność Boża jednak czuwa, zaczyna się spełniać proroctwo Izajasza: grób Jego będzie sławnym. Oto Józef z Arymetei, członek Sanhedrynu żydowskiego a dotychczasowy tajemny uczeń Pana Jezusa, idzie bez lęku do Piłata i prosi go o ciało P. Jezusa. Piłat się zgadza, każe jednak setnikowi stwierdzić śmierć. Setnik przebija bok P. Jezusa i serce, a z serca wypływa krew i woda, najlepszy znak zakończenia życia. Właśnie tego potrzeba było, abyśmy poznali, jak nas Jezus ukochał. Otworzył nam serce za znak, że każdy, nawet największy grzesznik, może się z całą ufnością zwracać do Jezusa. Nikogo nie odtrąca Jezus od siebie, każdemu gotów przebaczyć, owszem rana Serca Jego woła do wszystkich bez wyjątku: Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy pracujecie i jesteście obciążeni, a ja was ochłodzę. Grzeszniku! ażali oprzesz się działaniu łaski Jezusa przebitego?

Po skonstatowaniu śmierci Pana Jezusa Józef z Arymatei oraz Nikodem, także bogaty członek Sanhedrynu, zdjęli ciało z krzyża, namaścili, owinęli w czyste prześcieradło i zanieśli do grobu, który niedawno kazał Józef z Arymatei dla siebie wykuć w skale. Nie wiedział wówczas, co za skarb będzie w nim złożony. Cicho przy łzach Marji i pobożnych niewiast zaniesiono ciało P. Jezusa do grobu, złożono i ciężkiem bardzo kamieniem przywalono. Wkrótce wszyscy odeszli, koło grobu było spokojnie, tylko w milczeniu niezliczona ilość aniołów adorowała ciało Chrystusowe.

Nazajutrz w sobotę przypomnieli sobie Faryzeusze, że P. Jezus mówił, iż dnia trzeciego zmartwychwstanie. Przelękli się więc, i bojąc się, aby uczniowie P. Jezusa ciała nie wykradli i nie rozgłosili, iż zmartwychwstał, proszą Piłata, aby kazał strzec żołnierzom grobu Chrystusowego. Stało się to za szczególnem zrządzeniem Bożem, aby zmartwychwstanie P. Jezusa tem pewniejszem było. Tak to zwykle bywa, że nieprzyjaciele Jezusa i Kościoła katolickiego chcąc pogrążenia, tem większą czynią chwałę tak Jezusa jak Kościoła. Wobec prawdy Bożej żadna potęga ani piekielna ani ziemska nic nie znaczy, a dla wiernych Chrystusowi tem bardziej ona jaśnieje i radością ich napełnia.

Sława grobu P. Jezusa z biegiem wieków potężnieje. Św. Helena matka cesarza Konstantyna, wystawiła w jego miejscu bazylikę. Do dnia dzisiejszego istnieje Kościół grobu świętego, rok rocznie nie już samych katolików i innowierców ale i muzułmanów przesuwa się na klęczkach tysiące, całując miejsce uświęcone. Wspaniała bazylika potrzebuje ustawicznie odnowienia i dlatego wierni przesyłają liczne ofiary na restaurację. Według przepisu papieży przesyła się na ten cel składki wielkopiątkowe.

Rozmyślając o pogrzebie P. Jezusa róbmy postanowienie święte, abyśmy towarzysząc pogrzebom towarzyszyli im po katolicku. W czasie pogrzebu mamy się modlić, różaniec mówić, polecać zmarłą duszę miłosierdziu Bożemu. Jakiżby pożytek odniosła tak dusza zmarłego jak i my sami, gdybyśmy do tego się zastosowali.

Przepisy o poście.

Posty były w używaniu w Kościele katolickiem od początku jego

istnienia. Są one dobre dla duszy naszej, utrzymują w umiarkowaniu w pokucie, a nadto przypominają nam posty P. Jezusa, jakie za nas zachowywał.

W początkach ery chrześcijańskiej były bardzo ostre i surowo je zachowywano — przykład mamy na Rusinach, którzy dotychczas bardzo poszczą. Kościół łaciński dla rozmaitych przyczyn uważał za stosowne łagodzić surowość postów. Dzisiaj naprzykład są bardzo łagodne posty, ale też tem gorliwiej powinniśmy je zachowywać.

Z uwagi, że w lutym zaczyna się post wielki, należy sobie przypomnieć, jakie to ogólne są dzisiejsze przepisy co do postu. Otóż według lat idąc są dwa rodzaje postów, jedne, które obowiązują wszystkich katolików od roku 7 aż do śmierci, i drugie, które obowiązują katolików, ale tylko między ukończonym rokiem 21 i skończonym 59. Wszystkich katolików obowiązuje wstrzemięźliwość od rosołu i mięsa, bo tłuszczem można zawsze omaścić jedzenie, w następujących dniach: 1) piątki całego roku, 2) soboty wielkiego postu prócz wielkiej soboty od godz. 12 w południe, 3) popielec, 4) suchedni, 5) cztery wigilije tj. do Bożego Narodzenia, Zielonych Świątek. Wniebowzięcia N. P. Marji i Wszystkich Świętych. Wtenczas nikomu od 7 roku nie wolno jeść z mięsem, chyba żeby był słabym lub rekonwalescentem, lub inną miał bardzo ważną przyczynę.

Prócz tego postu katolicy między rokiem 21 a 59 skończonym mogą w niektóre dnie, tylko trzy razy pożywać potrawy, a z tego tylko raz do sytości. Do tych dni należą: 1) wielki post, prócz niedziel, 2) suchedni i 3) cztery wymienione wigilje. Od tego postu są zwolnieni ciężko pracujący, chorzy i t. d.

Trzeba w końcu wiedzieć, że nawet od tak małego postu ks. biskupi na mocy upoważnienia Ojca św. mogą dać większą dyspenzę, ale o tem tutaj się nie mówi, gdyż się odczytuje te zarządzenia z początkiem postu.

Z parafji.

W dniu 9/1 1928 r. odbyło się posiedzenie komitetu kościelnego, który przyjął do wiadomości następujące rachunki z restauracji kościoła.

Dochody:

konkurencja dobrowolna:

z Rzeszowa . .	7155	zł.	93 gr.
ze Zwięczycy . .	326	„	
ze Staroniwy . .	281	„	
z Pobitnego . .	224	„	
z Wilkowyi . .	110	„	
K. O. m. Rzeszowa .	2000	„	
Magistr. Rzeszowski	500	„	
Osoby pojedyncze .	1769	„	60 „
Festyn	1420	„	
Składki w kościele .	943	„	23 „
Zwroty za materjały	922	„	25 „
Sodalicje Pań . . .	229	„	67 „
Róże	340	„	
Procent	74	„	85 „
Razem	16296	zł.	53 gr.

Rozchody:

Niedobór z r. 1926	1121	zł.	28 gr.
Niewypłac. w r. 1926	1213	„	70 „
Druki i poczta . .	102	„	80 „
Nadzór techniczny .	750	„	
Materjały	3663	„	26 „
Robota	10590	„	59 „
Razem	17441	zł.	53 gr.

Tak więc niedobór na rok 1828 wynosi 1145 zł.

Nadto Komitet parafjalny uchwalił z powodu wielu ustyskiwań, iż jest tylko jeden dzwon na wieży, że jeżeli znajdą się ofiarodawcy na dzwony prócz zwykłej konkurencji, to możnaby przystąpić do ufundowania jeszcze dwóch dzwonów.

Rachunki ze składek niedzielnych, prócz składki w I-szą niedzielę miesiąca, którą się oddaje na cele restauracji, oraz z puszek umieszczonych w kościele, prócz puszki św. Anto-

niego, gdyż pieniądze z niej obraca się na biednych, przedstawiają się w r. 1927 w następujący sposób:

Dochody:

Pozostałość z r. 1926	191	zł.	42	gr.
Składki	7623	„	18	„
Za światło z pogrzebów i ślubów . . .	554	„	40	„
Procent	218	„	75	„
Semin. naucz. . . .	50	„		
Datki osób	321	„	60	„
Razem	8959	zł.	35	gr.

Rozchody:

Pensja służby kościelnej, asekuracja, Kasa Chorych, utrzymanie organistówki . . .	2097	zł.	28	gr.
Wiadomości paraf. .	855	„		
Sprawione nowe rzeczy do kościoła . .	1068	„	30	„
Restaurowanie mniejsze kościoła, bielizny reperacja	915	„	77	„
Oświetlenie kościoła ołtarzy	941	„	74	„
Wino, opłatki do Mszy św., pranie bielizny kościelnej	1367	„	92	„
Wysłano na zbożne cele na skutek poleceń Ojca św. i ks. biskupa	645	„		
Koszta rekolecji prócz strawnego	722	„		
Ozdoba ołtarza . .	145	„	99	„
Asekuracja	181	„	42	„
Razem	8940	zł.	42	gr.

Pozostałość na rok 1928 wynosi 18 zł. 93 gr.

UWAŻNIE ODCZYTAĆ!

Wpłacać jak najprędzej datek konkurencyjny, aby można przystąpić do odmalowania kościoła.

Mieszkańcy wsi muszą się wstydzić, że nie zapłacili to, co byli obowiązani wpłacić w r. 1927. Datki można wprost zapłacić w kancelarji parafjalnej.

O ile uważasz za stosowne, dopłać sam dobrowolnie jakąś kwotę na dzwony, a jeżeli masz jakie metale, możesz je przynieść.

Sprawy urzędowe załatwiaj w dnie powszednie między 10 a 12 a nie w niedziele i święta.

Dziecię do chrztu należy przynosić w dnie powszednie tylko rano do godz. 9, a w niedziele i święta po sumie, przed nieszporami lub zaraz po nieszporach.

Po księdza do chorych przyjeżdżać należy rano przed 8, później bowiem księża mają rozmaite zajęcia.

Ciężko chorych nie można przywozić do Kościoła, ale należy konie wysłać po księdza.

Gdy po księdza posyłasz, nakryj stół białym płóciennym obrusem, postaw krzyż, dwa lichtarze ze świecami woskowemi, wodą święconą z kropidłem.

Godzin, przeznaczonych na pogrzeby i śluby, należy pilnie przestrzegać.

Do zapowiedzi przynosić należy wszelkie papiery, jak metryki chrztu, metryki śmierci zmarłego małżonka.

Rodzice, którzy ślubu nie brali w Rzeszowie, mają przy chrzcie pokazać metrykę ślubu.

Gdy się przyjeżdża po księdza do chorego należy powiedzieć, czy chory może przyjąć komunję św. Chorzy, którzy mają wymioty, komunji św. przyjmować nie mogą.

Bez porozumienia się w kancelarji parafjalnej nigdy nie należy kazać plakatów drukować.

Za pozwoleniem Ordynarjatu biskupiego O. Ł. w Przemyślu z dnia 22/12 1919 L. 6659.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: Ks. MICHAŁ TOKARSKI

Nakładem Ks. Michała Tokarskiego.

Z drukarni Udziałowej w Rzeszowie.